

Huurders van De Key in hongerstaking

Twee huurders van de Amsterdamse woningcorporatie De Key gingen dinsdag 20 juli in hongerstaking. Het was een ultieme poging van de kleine ondernemers Van der Linden en Singh om gehoor te vinden voor hun problemen. Als gevolg van de renovatie van hun woonblok aan de Mauritskade door De Key zagen zij geen mogelijkheden meer om hun bedrijfses voort te zetten. De heer Van der Linden is horlogemaker/juwe-

lier en de heer Singh heeft een Indiaas eethuis. Om medische redenen moest de restauranthouder na 18 dagen stoppen met hongeren. Inmiddels heeft hij overeenstemming bereikt met De Key. De juwelier is na een maand hongerstaking weer gaan eten nadat de onderhandeling tussen hem en de De Key geen vruchten afwierp en werd gestopt. Een al lopende bodemprocedure moet over dit geschil uitsluitel geven. AV

Woonbond pleit voor ventilatiepolitie

foto: iStockPhoto

De Woonbond is voorstander van de invoering van een 'ventilatiepolitie'. Dit in navolging van de Deutsche Mieterbund (de Duitse evenknie van de Woonbond), die onlangs pleitte voor een 'schimmelpolitie'.

Bij 90 procent van de huurwoningen schort wel iets aan de ventilatie. Hierdoor kunnen vocht- en schimmelproblemen ontstaan die een gevaar zijn voor de gezondheid. Volgens de

Mieterbund is er naar schatting in drie miljoen Duitse woningen sprake van overlast door schimmels. 'Veel verhuurders doen niets aan de gebreken. In plaats daarvan verwijten zij de huurders dat zij verkeerd hebben gestookt of geventileerd', aldus de Mieterbund in dagblad *Bild*. Een 'schimmelpolitie' zou verhuurders moeten aanspreken op schimmel in woningen, eisen dat de zwammen verwijderd worden en desnoods boetes opleggen.

Onno van Rijsbergen, adviseur

uitgeperst

Mooie winkel, zonder etalage

Bestuursvoorzitter Johan Dunnewijk van WonenBreburch (30.000 woningen in Breda en Tilburg) tikkert niet vaak aan de weg in de media, in tegenstelling tot sommige van zijn collega's. De tweede plaats van zijn corporatie in de *Building Business Reputatie Monitor* in 2009 was voor dit tijdschrift echter aanleiding om de schijnwerpers op Dunnewijk te richten (2010, nr 5). Hij blijkt een allesbehalve schuchtere corporatiedirecteur. 'In volkshuisvestingsland zijn heel mooie etalages waar geen winkel achter zit en heel mooie winkels die weinig aan hun etalage doen. Wij horen bij die laatste, doen weinig aan landelijke promotie. Want ik ben cynisch over wat je als corporatiedirecteur in het door de waan van de dag geregeerde Haagse kunt bereiken. Ons werkgebied vind ik veel belangrijker. Wij vinden onze grootste satisfactie in tevreden klanten – tevreden over hun woning en over hun sociale omgeving. Als manager geloof ik in *ownership* en betrokkenheid van huurders en medewerkers.' Makkelijk heeft Tilburg het niet, in zijn ogen net als Rotterdam een lelijk eindje. Daarom heeft de Tilburgse cultuur veel weg van de Rotterdamse niet-lullen-maar-poetsen mentaliteit. 'De kracht van Tilburg is snel schakelen, snelle besluitvorming. Hoewel een arme stad, heeft Tilburg geen Vogelaarwijken; de stad hoort bij de topvijf steden die het hardst aan de stedelijke vernieuwing getrokken hebben.' Toch is er nog veel werk aan zijn mooie winkel. De uitkomst van een recent Rigo onderzoek is dat de helft van de Tilburgse huurders van WonenBreburch geen inkomsten uit arbeid heeft en dat bijna eenderde van starters en senioren woonquotes van 50-55 procent hebben. Dat vindt Dunnewijk 'shocking'. 'We moeten oog hebben voor deze armoedekant – een kant waar nog vrijwel niemand de laatste jaren op geweest heeft. Huurverhoging is onmogelijk bij dergelijke woonquotes. Ook de dringend noodzakelijke energieprestaties van hun woningen kan onmogelijk doorbelast worden.' Dunnewijk voelt zich echter niet geroepen een leidende rol te spelen in de (landelijke) discussies over dit soort problemen. Hij zoekt het meer bij gelijkgestemde collega's, zoals het Staverdens Genootschap, een informele club van 14 corporatiedirecteuren, dat eind 2009 het manifest *Een perspectief voor de corporatiesector* uitbracht.

woningkwaliteit van de Woonbond, vindt het een goed idee, maar iets te beperkt. 'Als je je alleen op schimmels focust, zie je de rest over het hoofd. Schimmel is maar een onderdeel van een heel scala aan problemen in een woning. Dat kan bijvoorbeeld een teveel aan stikstofoxide zijn door een keukengeiser

of stof. Alles valt of staat met een goede ventilatie en daar ontbreekt het vaak aan.' Volgens Van Rijsbergen zien corporaties het belang van goede ventilatie wel in, maar doen er te weinig aan. 'Bij de uitvoering en controle gaat het vaak mis. Ik zou een soort "ventilatiepolitie" dan ook van harte verwelkomen.' KdJ